

© Bert Dierckx

Χριστίνα Θανάσουλα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ
(«Meet market»)

Διάλεξε το επάγγελμά της από έρωτα... Όταν τελείωσε το πανεπιστήμιο, έπιασε δουλειά στο «Αμόρε» στο πλαίσιο ενός προγράμματος εθελοντισμού. Ο έρωτάς της για έναν ηχολήπτη την οδήγησε να μάθει το θέατρο από την καλή και την ανάποδη: «Δεν ήξερα ακόμη τι ήθελα να κάνω. Ήμουν βέβαιη, όμως, ότι δεν με ενδιέφερε να γίνω ηθοποιός». Αντιθέτως, σκεφτόταν να γίνει φωτογράφος. Έκανε και μαθήματα ασπρμαυρης φωτογραφίας, ώσπου κατέληξε στο συνδυασμό του θεάτρου και της φωτογραφίας.

Τα πέντε χρόνια που δούλεψε ως βοηθός της Ελευθερίας Ντεκώ ήταν σχολείο. «Κάναμε διάφορες δουλειές: θεατρικές, μου-

σικές, χορευτικές, πίστες». Η πρώτη δική της δουλειά ήταν με την ομάδα «Οχι παίζουμε», μόλις επέστρεψε από την Αγγλία. Η αλήθεια είναι πως ακόμη εξηγεί τι δουλειά κάνει. Η πρώτη κουβέντα του πατέρα της όταν του ανακοίνωσε πως θέλει να κάνει μεταπτυχιακό για το σχεδιασμό φωτισμών ήταν: «Τελείωσε το Πανεπιστήμιο για να γίνεις ηλεκτρολόγος». Τώρα την καμαρώνει. «Μας θεωρούν λίγο περιέργους, γιατί δουλεύουμε για το φως μέσα στο σκοτάδι». Πρόκληση για τη Χριστίνα είναι το απλό: «Είναι πιο εύκολο να κάνεις κάτι περιπλοκό με αλλαγές και χρώματα παρά κάτι λιτό». Στις μουσικές σκηνές, αντιθέτως, πρέπει να εντυπωσιάζεις: «Εδώ, όμως, η υπερβολή

πρέπει να ακολουθεί τις διακρίσεις του τραγουδιού».

Είναι 31 ετών και το επάγγελμά της έπαψε να θεωρείται ανδροκρατούμενο. Αυτή τη σεζόν φώτισε μεταξύ άλλων τις δουλειές της Ρουγγέρη, του Κωνσταντόπουλου, του Καζάκου, της ομάδας «Πλευσις» στο «Φούρνο» και, βέβαια, το δικό της έργο, το «Meet market» στις «Ροές». «Το γράψιμο δεν μου είναι ξένη συνήθεια. Προέκυψε πολύ πριν από τους φωτισμούς. Άλλωστε, οι σπουδές μου ήταν στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Είναι μοναχική διαδικασία η γραφή, ο φωτισμός πιο κοινωνική. Λατρεύω όμως και το δύο. Ίσως το φως λίγο περισσότερο». ■